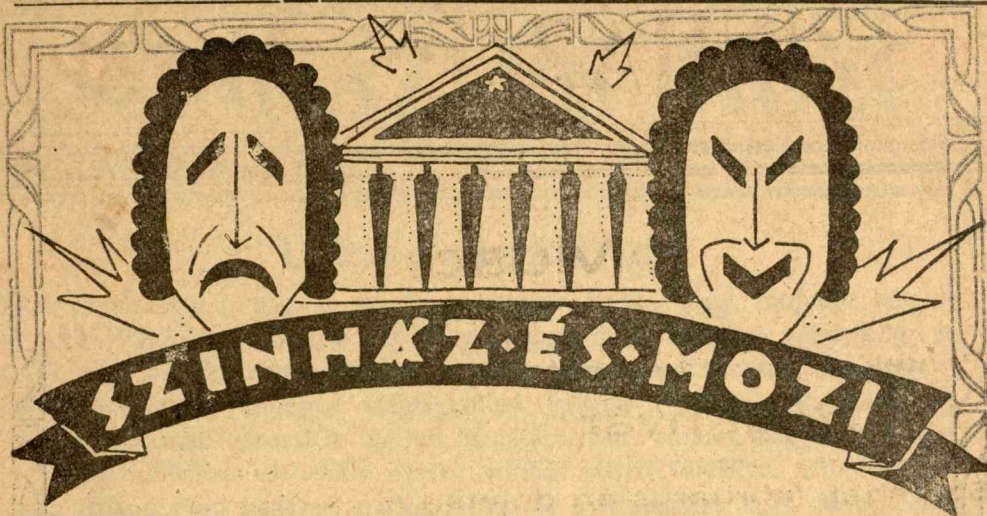

Felelős szerkesztő: Gokler Gyula.

Kiadótulajdonos: Csendes Testvérek.

SCHREIBER ALAJOS
karnagy

Ara: 6 lei

A legizlésesebb kivitelű nyomtat-

✦ ványok legjutányosabb árban ✦

Csendes Testvéreknél

kaphatók

SZINHÁZ ÉS MOZI

Felelős szerkesztő: Gokler Gyula.

Kiadótulajdonosok: Csendes Testvérek.

Ujra felcseng

városi színházban a magyar szó és a magyar ének, hogy hirdesse népünk kulturáját. Felcseng a magyar szó és a magyar ének nemcsak azért, hogy az itt élő magyarságot magyar érzésében megerősítse, hanem azért is, hogy a többi testvérnépek szívében megbecsülést keltsen a magyar kultúra iránt. Ennek a városnak háromféle nyelvű lakossága van: román, magyar és német. A városi színházban háromféle nyelvű színház játszik felváltva. Ott láttuk a román előadásokon gyakran a magyarokat és a németeket is, a most zárult német játékokon ott voltak a románok és a magyarok és bizonyosra vesszük, hogy a magyar színház új szezonjában az előadásokon ott lesznek a románok és a németek is. És így van ez helyén. Az egyes nemzetiségek látogassák egymás színházát, mert az ott felcsendülő szóban és énekben közelebb ferköznek egymáshoz, jobban megismerik, megszeretik egymást. A színház van hivatva megteremteni a lelkek igazi testvériesülését.

Mi magyarok pedig mutassuk meg a színházi előadásainkat látogató román és német testvéreknek, hogy szeretjük és pártoljuk a színházunkat. Mutassuk meg, hogy tisztában vagyunk vele, mit jelent nekünk a színház és éppen azért ne hagyjuk azt a közöny és a nemtörődömség pocsolyájába veszni. Ébredjünk rá, hogy nemzeti kötelességünk magyar színházunknak a pártolása. Hálátlanok volnánk a magyar kultúrával szemben, amelyen nevelkedtünk, hálátlanok volnánk a magyar szóval szemben, amelyet anyánk tanított meg nekünk, ha nem járnánk el a magyar színházba.

A Magyar Párt temestorontáli tagozatának buzgalomban odaadó elnöke, Ambrózy Andor báró lelkes felhívást intézett a magyarsághoz, amelyet arra serkent, hogy magyarságához való hűséges és törhetetlen ragaszkodását mutassa meg azzal, hogy sűrűn látogattja a magyar színház előadásait. Adja Isten, hogy ez a felhívás ne maradjon a pusztában visszhangtalanul kiáltott szó!

Kubán Endre.

Mesék az írógépről.

Szomaházy regénye után. — Írták: Ifj. Békeffy István és Lajtay Lajos.

Lehman Vilma	Lengyel I.	Róth, aligazgató	Csóka J.
Honti, vezérigazgató	Kertész G.	Király Félix	Felhő E.
Özv. Lehmanné	K. Szűcs I.	Bándy Jolán	Szabó G.
Baba, Róth leánya	Fekete R.		

Héjja Ilonka.

Nagyon kevesen ismerik ezt a nevet. Pedig egyike azoknak a tagoknak, akik a legtöbbet dolgoznak, lótnak futnak a siker érdekében. Hogy úgy mondjam ő a Lázár a siker lakomáján. Amikor a primadonna, vagy a szubrett befejezi a bonvivánnal a slágert, meghajtják magukat és a közönség lázasan tapsol, nem gondol senkisé az énektanárnőre, akihez fűződik tulajdon-

képpen az érdem nem kis része. Héjja Ilonka reggel kilencztől kezdve ott ül a zongorája mellett este kilencz—tíz óráig és tanítja az énekszámokat. Jegyezze meg magának a nevét a közönség és amikor a szíve gyönyörűséggel telik meg az énekek hallatára, gondoljon egy röpke percig rá is, aki a színpad valamelyik zugában ül a napi-munkától fáradtan.

Ábris rózsája.

Vígjáték három felvonásban. Irta: Annie Nichols. Rendező: Kovács Imre

Sámuel Jakabnak jóbarátja, Léwy Salamon, örömmel mondja, hogy szemefénye, az Ábris fiu, meg fog nőszülni. A leányt nem ismeri, de végre is az ő vére veszi el és az egész bizonyos, hogy a fiu tudni fogja, mivel tartozik apjának és zsidóleányt vesz feleségül. Időközben azonban megérkezik Ábris Róza Krisztinával. A fiatalok beszélgetéséből kiderül, hogy Róza keresztény leány és most aggódnak, hogy vajon a szülők beleegyeznek-e a házasságba? A fiatalok kénytelen-kelletlen mint zsidóleányt mutatják be Rózát az öreg Léwynek, aki boldog örömmel adja beleegyezését. Róza sürgőnyt küld édes apjának, melyben viszont azt írja, hogy férjhez megy egy keresztényhez. A második felvonásban az esküvő előtt állnak. Már minden készen várja a fiatalokat. Csak Róza apja késik, mert szándékosan későbbre sür-

gönyzi meg az egybekelés idejét. A fiatalok méltán remegnek az öreg haragjától, mert amikor megérkezik Róza édes apja és a szülők köcsönösen megtudják, hogy Róza nem zsidó és Ábris nem keresztény, mind a két szülő megtagadja hozzájárulását a frigyhez. A két szülő éles vallási vitát kezd és egymás sértegetése után Róza édesapja elrohan lányával. A harmadik felvonás a fiatalok lakásán van. Ábris nem törődve apjával, mégis feleségül vette Rózát, akit megszöktetett a szülői háztól. Karácsony estéje van, a béke és szeretet ünnepe. A bölcsőben egy kis csecsemő siránkozik, aki nem keresztény és nem zsidó, csak ember. Lassan kinyílik az ajtó és besomfordálnak a szülők, akik teljesen kibékülve a helyzettel nézik az unokájukat és végül is a két öreg kezét nyujt egymásnak.

S z e r e p l ő k :

Dr. Samuels Jakab . . . Csóka József
Léwy Salamon . . . Darvas Ernő
Fia, Ábris Fratta Géza
Hoheim Felhő Ervin

Hoheimné K. Szűcs Irén
Ábel János Kovács Imre
Róza Krisztina Lőrinczy Gizi

Szabados Árpád befutott Budapesten!

Félig szomorú, félig örömdetes hírt kell közölnünk. Szabados Árpád a temesvári színház kedvenc drámai színésze, aki úgy mint színész és mint rendező, nagyon jelentős sikereket aratott Temesvárott, megvált a színház kötelékéből. Ez a dolog szomorú oldala. De nagyon örömdetes, hogy ez a szimpatikus színész, akit olyan hamar megkedvelt a közönség, aránylag fiatal

talán szép karriert futott be. Szabados, aki már több szindarabot írt hosszas unszolásnak engedve elküldte az egyik történelmi darabját a nemzeti színháznak. A darabot elfogadták és az igazgatóság kétszáz pengő előleget küldött a szerzőnek, hogy az Budapestre jöhessen. A darabja február első felében fog színre kerülni. Sok szerencsét kívánunk!

Mersz-e Märy.

Operett 3 felvonásban. Írta: William K. Friedländer. Zenéjét: Con. Conrad.

Szereplők:

Sir James	Csóka József
Souzy a huga	Lőrinczy Gizzi
Kristóf	Felhő Ervin
Märy, a felesége	Lengyel Irén
Charley	Fratta Géza
Harry	Darvas Ernő
Nonette, a felesége	Berec Mancsi
Nóra szobalány	Szabó Gitta

Souzyba szerelmes Charley egy szimpatikus fiatalember, akinek nagy hibája van és ez az, hogy szegény. A szerelmesek előtt ez ugyan nem volna valami nagy baj, de igenis annak tartja ezt Sir James, aki bátyja a kis leánynak. Csak akkor hajlandó beleegyezni a házasságba, ha Charley száz ezer dollárt fog felmutatni egy fél éven belül. Charley váratlanul örököl ötezer dollárt és ezt barátja, Kristóf tanácsára majom részvényekbe fekteti. Kristófnak a felesége Mary nagyon költekező és a vagyonuknak már csak a roncsai vannak meg. Ezt fekteti azután Kristóf majom részvényekbe, Kiderül azonban, hogy szélhámosnak estek áldozatul.

Hogy a baj még nagyobb legyen, megkapják Kristófék a sürgőnyt, hogy a nagypapa kitagadja. Abban fogadott ugyanis a barátaival, hogy Mary megfogja csalni unokáját. Most, hogy a fogadást elvesztette, kitagadja Kristóft. Kristóf, Mary és Charley most összebészlelnek. Látszólag megfogja csalni Mary, Kristóft, Charleyvel. Charles ezért százezer dollárt fog kapni. Souzy azonban rajtakapja a látszólagos légyotthon Charleyt Maryvel és szakít vele. A második felvonásban azonban kiderül a dolog. Souzy megbocsát Charleynak a nagypapa Kristóféknak és megint boldog lesz a kis család.

Színészek a pályaudvaron . . .

Csütörtökön este vidám csoport szállt ki a resicai személyvonatból. Jókedvűen kacagó leányok, derülten mosolygó férfiak. Ott nyüzsgött, zajlott az egész tömeg a pályaudvaron. Amerre mentek, mindenki utánuk fordult és összesugva mondták a járókelők: Itt vannak a színészek.

Mindenki megérkezett. Egymásután dugták ki buksi fejüket a színésznők és hamarosan együtt volt a kisded csapat. Kovács Imre mint egy vérbeli rendező természetesen most sem tagadta meg önmagát. Harsány hangon dirigálta a takszisokat a csapat elé. A felesége, K. Szücs Irén, ez az aranyos komika katonás léptekkel tipegett a haragvó járásu férje után és ahogy ez egy rendezőnek a feleségéhez illik, mindenben helyeselt az urának. Lengyel Irén, a temesvári közönség kedvence bájos mosollyal hálálta meg a takszis igyekezetét, aki ott szorgoskodott körülötte, hogy a takarót megigazitva minél kényelmesebbé varázsolja a rövid utazást.

Fekete Rózsi tánclelésben sétált fel és alá és közben boldogan dudolgatta a Szép Helénából az Elkrétába kezdetű éneket. Szabó Gittának a hideg könnyeket facsart a szemébe, de azért hősieen leküzdötte a fájdalmát és a Verebély leányból kezdett énekelni. Lőrinczy Irén bájos szöszke feje hol itt, hol amott tűnt fel. Hiába ő az életben sem tagadja meg magát, mindig az a kis kotnyeles naiva, mint a szerepeiben. Az egyik pillanatban ki-

váncsian érdeklődik nálam és a másik pillanatban, amikor felelni akarok a kérdésére, azt veszem észre, hogy a csomagokat vizsgálja. Földes Berta jóságos mosollyal nézi társait, hiába ő már túl van minden izgalmon, szenvedélyen. Igazi anyaszínésznő, megértően nézi a kicsinyeit. Vékony Ilonka decens alakja most tűnik el egy hatalmas kocsi mélyén. A görlok mint valami kis csirkék ott lábatlankodnak a nagyok lábai alatt. Szörnyen komolyak. Az érzékenyülés ott lappankodik a szemükben. De uralkodnak magukon. Uram Isten, mi is történne, ha az emberek látnák, hogy a görlicék, akiknek mindig mosolyogni kell, pityeregnek . . .

A férfiak is ott dideregtek az állomáson. De azért a szemük csak úgy kaczagott a boldogságtól. Látszott rajtuk, hogy nagyon örültek, hogy végre újra Temesvárott játszhatnak. Csoportot alkotva beszélgettek, terveikről, szerepeikről, szóval mindenről, ami csak egy színészt is érdekelhet. Az utolsó takszi is megtelt már. A színészek egy bucsut mondanak az állomásnak és azzal a városba hajtatnak.

Az újságíró is helyet foglal a két szubrett mellett a kocsiban és a jóleső melegben félálomban hallja, amikor két oldalról hozzászólnak:

— Hát tudod kérlek, olyan boldogok vagyunk, hogy végre Temesváron játszhatunk . . .

Hjabb Kubán Endre.

A RÉGI NYÁR.

Mária, az ünnepelt színésznő, a színpadon énekel, amikor megpillantja egykori vőlegényét, akibe halálosan szerelmes volt tizennyolcz év előtt. A vőlegény azonban elkártyázta vagyonát és gyáván szakított Máriával, feleségül véve egy dúsgazdag lányt. A színésznő szívében feléled a régi emlék, felszakadnak a begyógyult sebek és ájultan összeesik a nyílt színen. Nagy konsternáció támad. Máriát beviszik az öltözőjébe, hajdani vőlegénye felkeresi és akkor eléneklik a bűbajos melodiájú nótát a Régi nyárt. Megérkezik a volt vőlegény huszéves

fia: Jankovich báró, akit apja szegyenkezve mutat be Máriának. A második felvonás elején viszont megérkezik Máriának lánya. A fiatalok megismerik egymást. Szerelemre gyulladnak egymást iránt. Amikor Jankovich megtudja, hogy fia szegény lányt akar feleségül venni, kitagadással fenyegeti meg a fiát. Mária azonban megmondja, hogy fiának, Miklósnak, a menyasszonya az ő leánya. Az apja erre beleegyezik a házasságba és rövidesen kettős lakodalom lesz Jankovichéknál, mert az örömapa is elveszí régi menyasszonyát.

Visul de vară — A régi nyár

Revistă în 3 acte (7 tablouri) de Ștefan Békefi, muzica de Ludovic Lajtai — Revüoperett 3 felvonásban (7 kép) — Irta ifj. Békefi, zenéjét Lajtai. Regisor — Rendező: Kovács Imre. Dirigent — Karnagy: Schreiber Al.

Persoane: — Személyek:

Mária, híres színésznő	Lengyel Irén
Zsuzsi, a leánya	Fekete Rózsi
Báró Jankovich János	Fratta Géza
Miklós, a fia	Felhő Ervin
Trafina, Mária rokona	Csóka József
Mimóza, öltöztetőnő	K. Szűcs Irén
Kitty } a Revü színház görljei	Szabó Gitta
Lulu }	Berecz Manci
Főpincér	Darvas Ernő
Pincér	Nagy Laci
Kucséber	Szabadkai Miklós
I. Söröző	Pásztor István
I. Ur	Pálffy György
I. Nő	Szentesy Éva
I. Fiu	Király József
I. Leány	Farkas Kató
Karmester	Krémer Jenő
Ügyelő	Szalai Zsigmond
Szobaleány	Lőrinczy Gizi
Cukrásznő	Földes Berta

A táncokat betanította FELHŐ ERVIN

A színházi poéta strófái

Nagy a hideg, esik a hó,
remegünk és didergünk,
a színházban. A régi nyár
langy meleget ad nekünk,
csendül a szó, zeng az ének,
tapso'unk s nem fázunk már,
a régi nyárban felsóhajtunk:
bár jönne már az új nyár.

Felhő Ervin nemrégiben
megházasodott,
kacagásos, boldogságos
menyecskét kapott,
és ha majd a háztájjára
a kis princz eljő,
boldogsága egén az lesz
a bárányfelhő.

Legboldogabb a színházndí
ma a bonviván,
szebb időt ő most magának
tán nem is kíván,
naponta kap garmadával
sok kis levelet,
szerelmes levelekkel
füteni lehet.

Lengyel Irén rózsafája
kivirult hajnalra.
fehér rózsza, piros rózsza
van temérdek rajta,
sok között a legszebb rózsza
— ezt hirdetem biz én, —
legvirulóbb, legékesebb
maga Lengyel Irén. Kóró Pál.

Ne vessünk

— A távolbalátás tönkreteszi a rádiót.

— Hogy, hogy?

— Nos, hiszen akkor mindenki tudhatja, hogy ki az, aki belebeszél.

A kislány így szól a kisfiúhoz:

— Pista, a mamád már egy félórája keres.

— Tudom. Azért nem tud megtalálni.

A földbirtokos panaszkodik:

— A rovarok ez idén tönkretették az összes árnyas fáinkat, csak a családfa maradt meg.

— Miért nem használják azt árnyékra? Az is elég homályos.

Brumzala megkérdi egyik ismerősétől:

— Mit gondolsz, minek öltözzem az álarcosbálra?

— Öltözzék uriembernek. Senki sem fog magára ismerni.

Egy férj panaszkodik:

— Minden évben keményebbnek találom a házaseletet.

— Hogy-hogy?

— Az első évben diványpárnákkal kezdte. Most már sodrófákat vág a fejemhez.

Az új drámát, melyet bemutattak, a közönség fanyalogva, hidegen fogadta. Az első felvonás után számosan elhagyták a színházat, hanyatthomlok menekültek.

Amikor a második felvonás befejeződött, ismét sokan az öltöző felé tödultak.

A kaján kritikus, aki már sok bukást látott, de ilyen még nem, fölkel a zártszékéről és egyik ujját fölemelve így szól a közönséghez:

— Bocsánat! Előbb a nők és a gyermekek!

Az utolsó Verebély-lány.

Operett 3 felvonásban. Irta: Drégely Gábor. Zenéjét szerzette: Ábrahám Pál.

Dorozsmay	Fratta Géza
Halmudy Berci	Felhő Ervin
Wallakeővy	Csóka József
Gáty Pál	Szabados
Nelly	Lengyel Irén
Forró Sári	Fekete Rózsi
Tamásné Zsuzsi	Szabó Gitta
Gáty Erzsí	Vékony Ilonka
Tamás	Szabadkai M.
Mici	Kovács Mariska

Első felvonás. Dorozsmay István országgyűlési képviselő, ádáz harcot viv a parlamentben az ugynevezett modern erkölcsök ellen. Ő maga azonban megrögzött agglegény, nőhódító, aki esküdt ellensége a házasságnak. Barátja, Gáthy Pál, szabolcs-almádi i földbirtokos, aki házasember, váratlanul megérkezik Dorozsmay főre di villájába. Elmondja, hogy egy vasuti kaland következtében kínos bonyodalom központjába került: megismerkedett a vasuton egy leánnyal akinek — hogy gyorsabban meghódítsa és hogy a kalandnak kellemetlen következményei ne legyenek — Dorozsmay neve alatt mutatkozott be. Sőt: Dorozsmay neve alatt feleségül is vette a leányt. Az esküvő után azonban már megvallotta neki az igazat, mire a leány azt követelte, hogy hozza el őt az igazi Dorozsmayhoz és bírja rá, hogy Dorozsmay váljék el tőle, hogy így botrány nélkül kapja vissza szabadságát. Gáthy bemutatja „feleségét” — Nellyt, az utolsó Verebély-lányt — Dorozsmaynak, aki hajlandó is teljesíteni Nelly kérését, előbb azonban kiköti, hogy egy hétig játszá a házasszelek szerepét a világ előtt.

Második felvonás. Dorozsmay régi barát nője, Sárika, aki mozi-színésznőnek készül, egy félszeg fiatalembert bosszantani akar és ezért

azt mondja neki, hogy Dorozsmay miatta válik Nellytől. Pedig a helyzet az, hogy Dorozsmay beleszeretett Nellybe és most már azt követeli, hogy maradjon nála, mint a felesége. Nelly azonban ragaszkodik a váláshoz, hogy Dorozsmay szabad akaratából vehesse őt feleségül. Dorozsmay, aki féltékeny Pálra, hallani sem akar a válásról, ellenben azt ajánlja, hogy mivel Nelly Pállal csak az anyakönyvezető előtt esküdött meg, esküdjék meg vele az oltár előtt, hogy őt tekintse igazi férjének. Nelly beleegyezik az egyházi esküvőbe, amelyet még aznap akarnak megkötni. Dorozsmay és hű embere, Berci, boldogan készülnek az esküvőre, de mikor indulni akarnak, Nellynek hűlt helyét találják. A »nagyságos asszony« autón megszökött — Pállal.

Harmadik felvonás. Dorozsmay Pál szabolcsi birtokára siet. Ott találja a feleségével és Nellyvel — aki o t »nevelő nősködi« — a legjobb egyetértésben. Már elbucsuzik, hogy hazautazzék, amikor megtudja, hogy Nelly még leány és Pálnak a sógornője. A bigámia meséjét Pál eszelte ki, hogy a sógornőjébe bolondítsa Dorozsmayt, aki semmi áron sem akart megházasodni. Ezek után természetesen semmi akadály a síncs már Dorozsmay és az utolsó Verebély-lány boldog házasságának.

A pék.

Duett. Éneklik: Szabó Gitta és Fratta Géza.

István: Megy a gőzös Cinkotára, Cinkotáról Kanizsára
Kedves nagysád ne csodálja, én is így teszek

Zsuzsi: Ám a pékék Zsuzsi leánya nem figyel a muzsikára
Hát a kedves Zsuzsikára ne potyázzon
Férfi szive, kérem ássan
Nem áll meg egy állomáson
Nekem is ez a szokásom, én is így teszek.

Együtt: Kinek a pék, kinek a pékné
Kinek a pékék Zsuzsi nevű leánya.
Majd ad a pék, no meg a pékné
Egy kicsi lisztet majd a hozományba
Akkor de kutya, kutya, kutya
Kutya kedvem lesz.
Naponta potya, potya, potya
potya zsemle lesz.
Kinek a pék, kinek a pékné
Valaki majd aki lekenyerez.

Levendula

Lengyel Irén és Fratta Géza.

Hol van ma már a zengő kor
Igy most a férfi nem bókol már
Szava muzsikál
Minthogyha újra látnám őt
Édes mamát a tündérnőt,
Mint régen azelőtt.

Nelly: Halk szavu kicsi pókhálós óra
Visszahozod a multat egy szóra.
Hol van ma már a zengő kor
Igy most a férfi nem bókol már,
Nem bókol már.

Refrén: Levendula száll az égen át
Az égen már a holdvilág a felhők mögé pihenni tér, jóéjszakát
Levendula száll, az illatát
itt érzem át, szivemen át
Sötét az ég, egy csókot még, jóéjszakát.

Cirkuszhercegnő.

Operett 3 felvonásban. Irta: Kálmán Imre.

Palinszka Fedora	Lengyel Irén
Sergiusz Vladimír	Kelemen L.
Saskusin	Nagy László
Báró Brusovszky	Veszely P.
Mis Mabel	Fekete Rózi
Toni	Felhő Ervin
Sztaniszlavszky	Darvas Ernő

SZINHÁZ ÉS MOZI

Felelős szerkesztő: Gokler Gyula.

Kiadótulajdonosok: Csendes Testvérek.

Műsor.

Péntek, február 1-én este fél 9 órakor

Régi nyár

Szombat, február 2-án délután fél 4 órakor

Ábris rózsája

Vasárnap, február 3-án délután fél 3 órakor

Mesék az írógépről

Vasárnap, február 3-án este fél 6 órakor

Az utolsó Verebély lány

Vasárnap, február 3-án este fél 9 órakor

Cirkuszhercegnő

Hétfő, február 4-én este fél 9 órakor

Mersz-e Märy

Február 5-én és 6-án

Nincs előadás

Csütörtök, február 7-én este fél 9 órakor

Lili bárónő

Nyomatott CSENDES TESTVÉREK könyvnyomdájában. — 16452 b